

IGOR SAVELJEV

INICIACE

VELKÁ KNIHA LÉČITELSTVÍ

 GRADA®

*Vlastě
a její vlasti*

IGOR SAVELJEV

INICIACE

VELKÁ KNIHA LÉČITELSTVÍ

 GRADA®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Velká kniha léčitelství

Igor Saveljev

Přeložila Ivana Kuglerová

Vydala Grada Publishing, a. s.

U Průhonu 22, Praha 7

jako svou 5514. publikaci

Odpovědná redaktorka Amaya Marie Tomanová

Sazba Filip Říha

Návrh a grafická úprava obálky Michal Němec

Počet stran 304

První vydání, Praha 2014

Přeloženo z ruského originálu Игорь Савельев: Книга исцеления, М.: Агентство «ФАИР», 1998, ISBN 5-88641-121-6.

Original edition © Igor Saveljev, 1998

Czech edition © Grada Publishing, a. s., 2014

Cover photo © Barbora Jirsová, 2014

Vytiskla Tiskárna V Ráji, s. r. o., Pardubice

ISBN 978-80-247-4785-9

ISBN 978-80-247-9219-4 (PDF)

ISBN 978-80-247-9220-0 (EPUB)

OBSAH

SLOVO AUTORA	7
Kapitola 1. KOSMICKÉ TĚLO ČLOVĚKA	11
Jak se dotknout kosmické energie	13
Kdo je silnější?	13
Anatomie a fyziologie kosmického těla člověka a Vesmír	14
Základní charakteristiky energetických čaker	20
Záchrana tonoucích je v rukou samotných tonoucích	22
Ne jen slunce, vzduch a voda jsou nejužitečnější	23
Za radou do vesmíru	25
Dřevěný přítel	25
Soustředte se na kořeny!	26
Puls dýchání	29
Aby ruce „zmoudřely“	30
Kapitola 2. VZNIK ČLOVĚKA A PŮVOD NEMOCÍ	33
Původ Boha	36
Když den trval miliony staletí	43
Kosmické dny Země	53
Co na to říkají děd a vnuk	54
Nejen slepička snáší vajíčka	59
Matka – země, otec – Bůh	62
Anatomie a fyziologie naší matičky Země	64
Biosféra a noosféra Země	68
Pár slov o náboženství v Rusku	70
Koloběh vody	71
Čím Země dýchá?	72
Kde se vzal život	75
Miliardy let před naším narozením	81
A zrodil se člověk!	94
Kořeny nemocí	96
Kapitola 3. FYZICKÉ TĚLO ČLOVĚKA	97
1. Buňky, tkáně, orgány	100
2. Kostí	101
3. Klouby	106
4. Svaly	109
5. Vnitřní orgány	113
6. Krevní oběh	125
7. Srdce	126
8. Cévy	128
9. Mízní (lymfatická) soustava	130
10. Orgány krvevotvorby	132
11. Nervová soustava	133
12. Kůže	138
13. Smyslové orgány	140

14. Žlázy s vnitřní sekrecí	144
15. Těhotenství	146
Otrav se sám	150
Kapitola 4. DIAGNOSTIKA	151
Kapitola 5. LÉČITELSTVÍ	197
Léčení lidského organismu jako celku i jednotlivých nemocí s pomocí modliteb a zařikávání	199
Zařikávání	202
Bioenergetické léčitelství	211
Způsoby léčení konkrétních nemocí metodou Vitaopathiae bez hypnotické sugesce . . .	288
Některé metody léčby pacientů s pomocí bioenergie	292
MÍSTO EPILOGU	304

SLOVO AUTORA

Svět, ve kterém žijeme, je čím dál tím nesrozumitelnější. Nerozumíme ani sami sobě – chceme žít lépe a být zdravější, ale výsledek je často opačný. Navzdory tomu, co si přejeme. Lidstvo se dlouho učilo pochopit a vylepšit svůj život, učilo se, protože jak známo, vědění přináší světlo, kdežto neznalost temnotu. Ale dopadlo to jinak: „učenců“ je čím dál tím víc, ale světla v našem životě ubývá. „Učené“ lidstvo se nezbavilo „svrbění“ bojovnosti. „Učené“ lidstvo trpí „syndromem chronické nevyzbrojenosti“, neustále navyšuje počty nebezpečných druhů zbraní a vyvíjí nové a nové. „Učené“ lidstvo také vytváří technologie, ohrožující samotnou jeho existenci a vedoucí k „pověstným“ katastrofám jako je Černobyl, ozónová díra a další tragédie. Copak může vést naše poznání ke světlu, když čím dál tím více opouštíme říši Světla a upadáme do područí Temnoty a neznalosti?

Tak například medicína. Farmakologie a medicínská technologie jsou téměř dokonalé, a přitom nás neustále přemáhají nemoci, jak ty známé, tak i ty dříve nepoznané. Tak tak se bráníme kardiovaskulárním chorobám, prakticky nedokážeme léčit většinu onkologických onemocnění, začínáme si zvykat na všemocnost nespoutaného AIDS – Syndromu získaného selhání imunity... Kde jsme ho vůbec získali? Čím jsme si zasloužili takový trest? Ostatně, čím jsme si zasloužili i další nemoci, které dosahují na ubohém lidstvu řady smutných rekordů a vítězství? A aby toho nebylo málo, vykukuje zpoza zad AIDS hladový chřtán další choroby – CFS – Chronického únavového syndromu, který je, podle slov lékařů, horší než sám AIDS. Jak se říká, zachraň se kdo můžeš! SOS! Zachraňte naše duše!

Už dávno víme, že všechno geniální je jednoduché. V tomto výkřiku, který se jakoby bezděčně vydral z hrudi lidstva a stal se okřídleným „SOS – Zachraňte naše duše!“ (Save our souls – pozn. překl.) – se odráží nejen volání a prosba o pomoc. V SOS se skrývá i nápořveďa – především naše duše jsou tím, co musíme zachránit. Nevím jak pro koho, ale pro mě je „Zachraňte naše duše!“ geniálnější než „sto svazků partajních knížek“ (Majakovskij, Plným hlasem – pozn. překl.) klasiků „vítězné ideologie“.

Domnívám se, že hluboký smysl – pochopení našeho „já“ – je ukryt v následujících slovech Vladimíra Vysockého:

*Zahynu, jako to pířko uragán mě z dlaně smete,
Na saních mě vlečou tryskem bílým sněhem bílým jitem,
Zpomalte mí diví koně, klidným krokem zvolna jděte,
Cestu k poslednímu soudu jen o pár vteřin protáhněte!*

Každého z nás jako to pířko „smete z dlaně uragán“, pokud nepochopíme smysl své existence, svého života. A abychom ho pochopili, musíme se přestat pachtit, musíme se zastavit a zamyslet se, poprosit své „koně“, své myšlenky, aby šli „klidným krokem“ a protáhli tak naši cestu k poslednímu soudu. Řekne se to samozřejmě lehce, ale udělat to, realizovat tento úmysl je mnohem složitější, protože jak napsal další básník, Vladimír Majakovskij: „V životě tomto umřítí těžké není, je mnohem těžší život vytvářet.“ Protože nad každým člověk jako Damoklův meč visí výkřik: „Chceme vzhůru a vpřed!“ Samozřejmě nemluví o kariéře – pro normálního, rozumného, svou roli v životě si uvědomujícího člověka „vzhůru“ znamená nahoru, k Vyššímu Rozumu, k Bohu.

*A žily se rvou, chceme vzhůru a vpřed!
Jenže na pravoboku i na levoboku,
I nad náma houpe se, na každém kroku
spí rohatá smrt.*

Zkusme se bez ironie zamyslet nad okřídleným rčením „záchrana tonoucích je v rukou samotných tonoucích“, a aby „hrůza neroztrhala naše duše“, pojďme se sami k sobě obrátit s následujícími básnickovými slovy:

*Zachraňte naše duše!
I křik náš zní už hluše.
Zachraňte naše duše!
Spěchejte k nám!
Snad signál není rušen:
I S-O-S zní hluše.
Na cáry hrůza duše
Už trhá nám!*

V této knize se, ostatně jako vždy, snažím pomoci svému bližnímu jako sobě samému. Zachránit nejen svou duši a skrze ni zbavit své fyzické tělo nemocí, ale pomoci duším i fyzickým tělům svých bližních. S tím, jak chápu duši v duchovno-fyzické rovině, se milý čtenáři ještě seznámíš. Nebudeme předbíhat. Mám pocit, že právě teď je důležitější něco jiného – proč jsem se po vydání své první knihy „Karma-energetičtí upíří“ pustil do další práce?

Zavolala mi Věra Aleksejevna Zorina a znovu, poté, co absolvovala další lékařskou kontrolu, mě potěšila. „Na své srdce radši ani nemyslete“ – to jí sdělili „lékaři“. Jenže jak mohla nemyslet na své srdce, když jí v mládí odhalili srdeční vadu a po třiceti letech jí diagnostikovali kardiosklerózu? Po prvním cyklu mé léčby lékaře, kteří do té doby už tři roky pečovali o zdraví Věry Alexejevny, šokovala nepřítomnost kardiosklerózy a po dalších dvou a půl letech zmizela i srdeční vada. Lékaři nedokázali pochopit, co se stalo – jeden člověk a hned dvě senzace! Ale senzace to jsou pro ně, pro lékaře, ne pro nás – mastičkáře a „šarlatány“.

Další příklady: Natalija Vladimirovna Kartašova devět let trpěla ekzémem. Dnes má pleť na rukou a obličeji jako nemluvnátko.

Saša Burdajev, deset let, sedm let se neúspěšně léčil u známého psychiatra. Nemoc která jemu i jeho rodičům ničila život, se podle medicínských statistik považuje za nevléčitelnou: syndrom generalizovaných tiků, neboli podle jména svého objevitele Touretteův syndrom. Pro tuto chorobu je charakteristické množství tiků, to jest mimovolných pohybů různých svalových skupin, především v oblasti obličeje a rukou. Pro bioenergetiku se tato nemoc ukázala léčitelnou, syndrom opustil svého „svěence“ poté, co se s pomocí bioenergo-diagnostiky povedlo určit příčinu jeho vzniku. A to se netýká jenom Saši, uzdravili se i jiní mí pacienti, včetně seniorů, kteří od raného dětství trpěli tímto syndromem.

Mohu uvést stovky příkladů diagnostiky a léčby různých neméně závažných a hrozivých nemocí. Choroby mizely bez skalpelu nebo použití farmakologických prostředků. Jediným mým instrumentem je lidová medicína. A postupy, kterých lidová medicína využívá s velkým úspěchem, většinou nevyžadují nic jiného, než hlavu a ruce léčitele. Kořeny této metody se nachází v dávné minulosti. To až dnes nazýváme léčitele módními slovy jako senzibil, bioenergoterapeut, bílý mág a podobně. Dříve se takovým lidem říkalo prostě zaříkávači, alespoň v Rusku. A nebo ještě jednodušeji – dědové a báby.

Co se názvosloví týče, Slovník ruského jazyka S. I. Ožegova charakterizuje zaříkávače jako „lékaře samouky, využívající vlastní primitivní postupy, často s použitím kouzel“. A v mé oblíbené a často citované Velké sovětské encyklopedii (VSE) z brežněvovských dob se píše, že léčitelství jsou „od pradávna všem národům známé primitivní způsoby léčení, obvykle provázené různými rituály“. Dále se VSE vyjadřuje otevřeněji: „Nevědomky využívají metody a způsoby vědecké medicíny, zaříkávač mění léčbu v primitivní, občas i zločinné šarlatánství...“ A v hesle o lidové medicíně se píše, že „se rozšířila především mezi nemajetným obyvatelstvem; podstatný vliv na ni měly pověry a mystické představy, otevírající cestu léčitelství.“

Nebudu se hádat ani s touto moudrou encyklopedií, ani s těmi, kteří dnes zastávají názor tehdy uznávaný. Naneštěstí je takových lidí pořád ještě hodně.

Chci, aby se čtenář po přečtení mé knihy sám rozhodl, jestli je v lidové medicíně, léčitelství a bioenergoterapii místo pro šarlatánství, pověry a mystické představy. Doufám také, že mé osobní zkušenosti a zkušenosti mých kolegů budou někomu k užítku. A to nejen lékařům a léčitelům, ne jenom „šarlatánům“, ale i těm, kteří se chtějí zdokonalovat, kteří si na základě svých znalostí a schopností rádi vytváří vlastní názor na každou otázku.

V roce 1996 jsem vydal knihu „Bioenergetika v léčitelství aneb zařikávání bez mystiky“ ve které jsem čtenářům sliboval pokračování (druhou knihu), obsahující postupy a metody (více než 100) léčení onemocnění soustav a orgánů lidského organismu. Od té doby vyšlo několik mých děl, například „Syndrom chronické únavy, úrknutí a uhranutí“ a „Bioenergie pro ženy – jak se stát královnou“. V první z těchto knih jsou podrobně probrána v názvu zmiňovaná témata. V díle „Jak se stát královnou“ jsou uvedeny konkrétní metody léčby nejrůznějších onemocnění, s nimiž mám jako léčitel rozsáhlé zkušenosti.

„Velká kniha léčitelství“, kterou má můj drahý čtenář právě v rukou, představuje nejen podstatný doplněk ke knize „Bioenergetika v léčitelství aneb zařikávání bez mystiky“, ale je i naplněním mého slibu – přináší konkrétní návody na léčbu nejrůznějších nemocí.

Domnívám se, že tato kniha může být praktickým nástrojem nejen pro léčbu sama sebe, ale i při poskytování lékařské pomoci ostatním. K tomu potřebujete splnit jen tři podmínky: chtít, snažit se a mít vůli. Domnívám se, že tyto kvality jsou plně dostačující, abyste se naučili v knize popsané techniky a metody vedoucí k uzdravení.

Nevěříte? Dobrá, tak co malý vstupní test? Nejdříve si musíte sednout nebo lehnout. Uvolněte se. Soustředte se na tři body ve svém organismu: temeno hlavy, střed sluneční pleteně a poslední (spodní) obratel kostrče. Pozorně a klidně proneste po slabikách dvě „kouzelná“ slova: „špun-de“ a „štun-de“. Naučte se je vyslovovat právě takto – po slabikách. Označte tři zmíněné body ve svém organismu následujícími číslicemi: poslední obratel kostrče – 1, střed sluneční pleteně – 3, temeno hlavy – 7.

„Načrtněte“ dva pomyslné kruhy nebo ovály. První kruh, „špun-de“, musí procházet skrze body 7 a 3. Druhý, „štun-de“ musí protínat body 3 a 1.

Začněte postupně otáčet každým z těchto pomyslných kruhů (oválů) ve směru hodinových ručiček (rovina obou kruhů je kolmá na rovinu těla) a v duchu přitom vyslovujte zmíněné slabiky v následujícím pořadí: „špu-u-n“ (pozornost se soustředí na temeno hlavy a následně obloukem před hrudníkem klesá z bodu 7 „špun“ do bodu 3 „de“) – „de“ (vyslovujte i v duchu tvrdě; vaše vědomí se soustředí do bodu 3 – „de“, přičemž následně klouže obloukem za vašimi zády k temeni hlavy, tedy k bodu 7 – „špun“); „štu-u-n“ (soustředte se na kostrč, tedy na bod 1 – „štun“, a posléze přeneste pozornost obloukem za zády do bodu 3 – „de“) – „de“ (vědomí je ve středu sluneční pleteně, v bodě 3 – „de“ a následně klesá obloukem před břichem do bodu 1 – „štun“).

Takto postupně otáčíme dvěma kruhy: „špun-de-špun“ a „štun-de-štun“ Následně změním oba kruhy ve sférické tělo – kruh nebo elipsoid.

A teď provedeme kontrolu – složili jsme vstupní test? Ti, u kterých cvičení vyvolalo v organismu (v duši i v těle) příjemné pocity, test splnili. Ti, kteří žádnou změnu nepocítili, prozatím v testu selhali. A ti, kterým vadí i pouhé čtení těchto řádek, mohou sami sebe uklidnit a sebejistě si říct, že autor se prostě zbláznil, že to, o čem píše, není nic jiného než šarlatánství, nic z „toho“ v přírodě neexistuje a existovat nemůže, protože proto. Tyto „nedočítače“ mám také rád, protože jak praví dialektika, zdrojem rozvoje je konflikt protikladů, příležitost k rozporům. Takže já „nedočítače“ vlastně potřebuji. Nepovažují je za nepřátele, ale za oponenty, bez jejichž existence by bylo těžké se rozvíjet a růst. Ten největší nepřítel se stejně skrývá uvnitř nás samotných. Což mi připomíná další poučnou píseň:

*Jsem Jakovlev – stíhač, můj motor řve,
Nebe je celej můj svět.
Ale ten chlápek co ve mně se rve,
Si myslí, že řídí náš let.*

*V tomhle boji jsem junkerse sundal,
Dělal jsem s ním co jsem chtěl.
Jen ten chlápek co v kokpitu seděl,
Mi pěkně na nervy šel.*

*Včera tak tak mě mechanik slátal,
Dneska jdem na to zostrá.
Ten v kokpitu jistou rukou kata
Mě do vývrtky poslal.*

*Na ocas se mi messerschmitt lepí,
Už schytal jsem spoustu ran.
Ale ten v kokpitu je snad slepý,
Žene mě na taran!*

*Co to zas zkouší? Tohle dopadne zle!
Já nechci na zemi spát!
Kašlu na to, kdo je teď tam nahoře,
Zkouším střemhlavý pád!*

*Jsem první a vzadu, čert aby to spral...
Kde je ten co letěl za mnou?
Támhle je, kulomet zas zaštěkal.
Tenhle nevzdá se snadno.*

*Co dělá ten blázen v mém kokpitu?
Kéž by tam pro jednou nebyl!
Přímo z přemetu žene mě nahoru,
Letíme rovnou k nebi.*

*Teď rveme se za dva, co dělat s ním mám,
Zas vnutil mi střemhlavý let.
Prej letec, tak ať si teď lítá sám!
Tohle je naposled.*

*Už nebudu pokorně poslouchat!
Slyšíš motoru vzteklej řev?
Puls mi šílí, takhle nesmím se hnát...
Došel benzín, má krev!*

*I mašina má svou trpělivost.
Ta má právě došla.
I ten blázen má zdá se konečně dost,
Praštil hlavou do skla.*

*Je mrtvej, tak konečně letím si sám,
Držím se přímého směru.
Jenže prudce se najednou propadám,
Tak tohle nevyberu...*

*Je škoda že sám jsem tak málo zvlád,
Snad jiný bude mít štěstí...
Ale i já jsem směl nakonec dát
Sokovi ránu pěstí.*

Každý z vás určitě poznal Vladimíra Vysockého, jeho „Píseň letadla – stíhače“. A ti z vás, kteří si stejně jako letoun v písni říkají „nebe je celej můj svět“ a přitom se neshodnou s „letcem“ v sobě, se mohou spolu s ostatními čtenáři, kteří mi zůstali věrní, naučit čerpat energii a znalosti nikoliv od svého osobního „letce“, kterého odmítli poslouchat, ale od síly, kterou uznáváme a které se podřizujeme, když o sobě říkáme:

*Klaním se Ti, Vyšší Rozume!
Klaním se Ti, Bože!
Jsem tvůj služebník!*

A ti z vás, kteří prošli vstupním testem „špunde – štunde“ se na následujících stránkách dozvědí, jaké je praktické užití této metody a seznámí se s množstvím dalších metod a technik léčitelství.

KOSMICKÉ TĚLO ČLOVĚKA

JAK SE DOTKNOUT KOSMICKÉ ENERGIE

K zajištění normálního fungování lidského organismu využívá člověk energii z prostředí, ve kterém žije – to znamená, že dýchá, pije a jí. Odborníci předpokládají, že energie, kterou získáváme ze vzduchu, vody a potravy, představuje méně než čtvrtinu energie, kterou potřebujeme. Lví podíl na energetickém potenciálu člověka má kosmická energie (v pravoslaví nazývaná Boží blagodat, indickými jogíny prána). Především na této energii závisí ve značné míře normální činnost dýchací, oběhové, trávicí, endokrinní a dalších soustav a orgánů. Je také hlavním zdrojem využívaným při procesu myšlení a při psychické činnosti vůbec. Člověk je schopen uchovat si plně fyzické a duchovní zdraví i při relativně nízkém příjmu potravy a tekutin, pokud však dojde k přerušení normálního přívodu kosmické energie, je ohrožena funkce celého organismu, protože právě tato energie je určující pro zachování energetické hladiny člověka.

Je možné vnímat působení kosmické energie, ucítit ji, ujistit se, že existuje nejen teoreticky? Nebo ještě lépe, dotknout se jí, uvidět ji? Vnímáme působení různých přírodních sil – větru, deště, sněhu. Cítíme, chápeme a vidíme, jak na nás a na okolní svět působí sluneční energie. Ale jak ucítit sílu Vesmíru, jak poznat, že tato síla působí právě na nás? Věřím, že působení kosmické energie může pocítit každý, kdo absolvuje následující cvičení.

Vstaneme, uvolníme se a zavřeme oči. Představíme si, že skrz naši páteř prochází trubka, jejíž spodní konec je spojen s hadicí. Zavedeme tuto hadici do hlubin země, až do samotného žhavého magmatu. Horní konec trubky protáhneme vzhůru, až tam, kde není žádná atmosféra, a zasuneme do něj kónický trychtýř. Teď si představíme, jak skrze tento trychtýř vtéká do trubky světlá, čistá energie, prochází skrze naši páteř a odtéká hadicí do hlubin země. Právě to je kosmická energie, energie Vakua.

Pokud toto cvičení provedeme správně, za chvíli si uvědomíme, že skrze naše tělo prochází proud neznámé síly. Zpočátku můžeme cítit tlak na hlavu a na ramena. Potom s námi neznámá síla začne pohupovat, s rostoucí amplitudou. Pokud otevřeme oči a podíváme se na své dlaně, uvidíme, že se na nich něco změnilo: objevily se červené a bílé skvrny, cítíme tíhu. To je znamením toho, že jsme cvičení provedli správně – prošla skrze nás energie z vyšších vrstev Vesmíru a na našich dlaních vidíme na vlastní oči stopy doteku s touto energií. Stopy, které na nich jen tak nějaká činnost nezanechá.

Pokud prodloužíme cvičení ještě o deset, patnáct minut, ucítíme lehkost, pocit beztlíže a zároveň klid a přívál čerstvých sil. Negativní myšlenky mizí a nahrazuje je dobrá nálada. Pro začátek to není špatné, nemyslíte? A teď se sami rozhodněte, jestli stojí zato věnovat celých patnáct minut cvičení, jehož výsledkem je spokojenost a jistota, že „my to také dokážeme“.

Ti z vás, kteří se modlí k Bohu, ať už v kostele nebo doma, prožívají podobný stav. A to všechno proto, že energie Vakua neboli Boží blagodat, procházející skrze naše tělo, pohlcuje veškerou temnotu, všechnu špínu, očisťuje nás od působení dábelských sil a odvádí tuto špínu skrze páteř, skrze kostrč, skrze hadici, kterou jsme si představili, hluboko do země. Nečistota shoří v ohnivém magmatu a změní se v popel, zatímco energie Vakua, která nepodléhá vlivu jakýchkoliv materiálních sil, zůstane celá a neporušená a nikam nemizí.

Při provádění tohoto cvičení zapojujeme svůj šestý smysl, své podvědomí. Zmíněnou energii Vakua pak využívají bioenergoterapeuti k léčitelství i v jiných životních situacích. Je to čistá, světlá energie, která člověka nijak nepoškozuje.

KDO JE SILNĚJŠÍ?

Podle dosažené energetické hladiny lze lidi rozdělit na několik stupňů:

Na prvním, nejnižším stupni se nachází jedinci nemocní, s narušeným zdravím, jejichž biopole je oslabeno a zdeformováno, zatímco biopole zdravého člověka je pružné, plné a má zřetelně eliptický tvar.

Na druhém stupni se pohybuje většina těch, kteří netrpí zjevnými příznaky nemocí, ale nejsou schopni vnímat své vlastní biopole ani biopole jiných lidí, případně zvířat, a různých dalších objektů živé a takzvané „neživé“ přírody.

Lidé, kteří dosáhli třetí energetické hladiny, jsou si vědomi vlastního biopole, stejně jako biopolí jiných lidí či zvířat a okolních předmětů. Takové jedince obvykle označujeme za senzibilny.

Na čtvrtém stupni se nachází ti, kteří dokážou svou bioenergií ovládat a cíleně ji směřovat k libovolnému objektu. Této energetické hladiny dosahuje řada léčitelů, zaříkávačů, šamanů a vědem.

Lidé na pátém stupni dokážou kontrolovat rozmnožování svých tělních buněk. Na tuto úroveň se lze dostat jen usilovnou a vědomou snahou o zvýšení vlastního energetického potenciálu.

Na šesté hladině lze ovládat vznik a strukturu pohlavních buněk (vajíček a spermií) a zasahovat tak do předávané genetické informace. Této schopnosti dosáhnou jen nemnozí bioenergetici a léčitelé vyššího stupně.

Lidé, kteří se propracovali na sedmou úroveň, jsou schopni ovlivňovat psychiku jedinců na nižších hladinách. V této kategorii se nachází většina léčitelů vyššího stupně.

Osmé hladiny dosahují lidé, vládnoucí obrovským tvůrčím a ničivým potenciálem, který dokážou nasměrovat ke splnění svých přání. Pochopení smyslu či účelu dosažení této hladiny je přítom individuální, závisí na míře energetického rozvoje jednotlivce. Na této hladině se lidé také dokážou přemísťovat v čase (mimočodem, jasnovidecťvi se objevuje už na mnohem nižších stupních) a ojedinele i v prostoru (levitace) – a to zcela reálně. Ovlivňují také počasí a ekosystémy, zvyšují plodnost skotu, výnosy zemědělských plodin a podobně.

K přechodu jedince z jedné energetické hladiny na druhou dochází skokem, přičemž je třeba cílevědomě usilovat o zvýšení vlastního energetického potenciálu.

ANATOMIE A FYZIOLOGIE KOSMICKÉHO TĚLA ČLOVĚKA A VESMÍR

Zjednodušeně řečeno se lidský organismus skládá jakoby ze dvou těl: z viditelného, vnímatelného různými smyslovými orgány, hrubohmotného fyzického těla, a z neviditelného a pro mnoho z nás nevnímatelného jemnohmotného kosmického těla, které se obvykle nazývá *biopole*.

Biopole každého jednotlivce lze charakterizovat jeho rozměrem, hustotou a strukturou. Lidé, kteří jsou schopni vnímat své vlastní biopole nebo biopole druhých lidí, zvířat či takzvané „neživé“ přírody z něj mohou vyčíst řadu informací. Průpovědky a charakteristiky typu „je to tupec“, „vyniká ostrovtipen“ nebo „leží mi v žaludku“ pochází prapůvodně právě z pozorování biopole.

Přímo nad hlavou člověka totiž biopole vytváří energetický kužel, přičemž čím je jeho vrchol ostřejší, tím vyšší je intelekt daného jedince a naopak. A z biopole osoby, která na nás negativně působí, se vine černá energetická „hadice“, která mnohdy končí právě v našem žaludku.

Lidské biopole má svou anatomii a fyziologii. Jeho základními orgány jsou energetická centra, nejčastěji nazývaná čakry. Hlavních energetických center – tedy čaker – je sedm. Jejich primární funkcí je udržovat energetickou výměnu organismu s okolním prostředím. Ta probíhá na přesně vymezených kanálech s jasně danou frekvencí vibrací. Vibrační frekvence čaker je sice pro smyslové orgány většiny lidí nezachytitelná, ale právě na těchto kanálech a skrze čakry se uskutečňuje bazální spojení člověka se vším existujícím ve Vesmíru. Existují i vedlejší, pomocné čakry s dílčími funkcemi, jsou však podřízeny základní sedmičce. Proto lze bezpečně prohlásit, že pokud je sedm hlavních čaker plně funkčních, je v lidském organismu vše v naprostém pořádku, protože v takovém případě se i činnost pomocných čaker normalizuje.

Středou sedmi hlavních čaker se nachází na vertikální ose těla, procházející páteří, a s výjimkou první a sedmé čakry se promítají na přední a zadní stranu těla. Každá čakra má v organismu přesně

+

stanovenou, neměnnou pozici a osobní charakteristiky: vibrační frekvenci, mantru (slabika, jejíž opakování posiluje čakru), solmizační slabiku (každá solmizační slabika odpovídá určitému tónu diatonické stupnice či notě, která tento tón označuje – autor nadále tyto pojmy volně zaměňuje – pozn. aut) a barvu.

Barvy mají prokazatelný vliv na lidské zdraví. Rudá působí povzbudivě na nervovou soustavu, stimuluje emoce, aktivizuje oběhovou soustavu a napomáhá při léčbě infekčních onemocnění, následků radiačního záření a poškození způsobených UV zářením.

Fuksin (rozalin) neboli červené trifenylnmethanové barvivo anilinového typu, které má po rozpuštění ve vodném roztoku purpurovou až fialovou barvu, svým odstínem napomáhá dosažení emoční vyrovnanosti, stabilizuje krevní tlak a stimuluje činnost ledvin a nadledvinek.

Jasně červená také stimuluje činnost ledvin a nadledvinek, zlepšuje náladu, aktivizuje pohlavní orgány a zvyšuje krevní tlak.

Oranžová napomáhá léčbě plic a průdušek, stimuluje činnost štítné žlázy a žaludku, odstraňuje cévní spasmus a svalový třes a podporuje růst kostí.

Žlutá stimuluje činnost lymfatického systému a motorických a senzorkých nervů, povzbuzuje trávení a tvorbu hormonů.

Tmavomodrá má antikarcinogenní účinky.

Jednotlivé čakry jsou spojeny s konkrétními orgány a soustavami, stejně jako s psychickými projevy, a zodpovídají za přesně stanovené funkce organismu. Na patologii v činnosti čaker proto můžeme usuzovat na základě různých potíží.

Múládhára (první čakra) se nachází mezi kostrčí a stydkou sponou, což znamená, že se promítá na hráz. Vibrační frekvence – 4, mantra – LAM, solmizační slabika – DO, barva – červená. Má pod kontrolou čich, vylučovací a pohlavní soustavu, svalovou činnost a pohybovou a opěrnou soustavu člověka. Čakra je zodpovědná za pozitivní a negativní projevy psychiky, zajišťuje psychickou stabilitu a sebevědomí. Patologická funkce první čakry se projevuje úzkostí a animálním strachem.

Svádhísthána (druhá čakra) se nachází ve spodní části břicha (3–4 cm pod pupkem). Má vibrační frekvenci 6, mantru VAM, solmizační slabiku RE a barvu oranžovou. Čakře podléhá močová soustava, pohlavní soustava, tlusté a tenké střevo. V psychice zodpovídá za projevy sexuality a zajišťuje reprodukci. Při narušení její funkce dochází ke vzniku sexuálních neuroz a k pocitu vnitřního diskomfortu.

Manipúra (třetí čakra) se nachází na úrovni sluneční pleteně (solar plexus – cca 3 cm nad pupkem), má vibrační frekvenci 10, mantru RAM, solmizační slabiku MI a její barvou je žlutá. Na starosti má žaludek, játra a žlučník. Odpovídá za sociální chování a zajišťuje činnost autonomní nervové soustavy. Při patologii ve funkci Manipúry vznikají nepříjemné pocity v oblasti sluneční pleteně a pocity ohrožení.

Anáhata (čtvrtá čakra) se nachází na úrovni prsních bradavek (2 cm nad mečovitým výběžkem), její vibrační frekvenci je 12, mantrou JAM, solmizační slabikou FA a barvou zelená. Kontroluje činnost srdce a oběhové soustavy, odpovídá za projevy vyšších morálních aspektů a pozitivních emocí. Její dysfunkce vede k depresím a poruchám kardiovaskulárního systému.

Višuddhi (pátá čakra) se nachází v hrdelní jamce (na úrovni sedmého krčního obratle). Vibrační frekvence – 16, mantra – HAM, solmizační slabika – SOL, barva – bleděmodrá. Pod jejím vlivem jsou průdušky a hlasivky, plíce, hltan, jícen, štítná žláza a příštítná tělíska. Odpovídá za tvůrčí a sociální projevy a intuici. Ovlivňuje schopnost estetického vnímání a tvůrčí schopnosti. Poruchy v její funkci vedou k nepříjemným pocitům v oblasti hrdla a k emoční labilitě.

Ádžňá (šestá čakra) se nachází na úrovni „třetího oka“ (1 cm nad kořenem nosu). Její vibrační frekvence je 96, mantra ÓM, solmizační slabika LA a barva tmavomodrá. Kontroluje práci spodní části mozku, levé oko, uši a nos. Odpovídá za spojení intelektu a psychiky, ovlivňuje myšlení a vůli. Je centrem jasnovidectví. Při patologii v její funkci dochází k poruchám CNS a k rozvoji psychických onemocnění.

Sahasrára (sedmá čakra) neboli Brahmův otvor (Brahma je v hinduismu vyšší božstvo, tvůrce světa) se nachází na vrcholku hlavy uprostřed lebky a je sídlem vyššího vědomí. V této čakře dochází k indukci proudů Božího působení skrze Ducha svatého. Člověk s probuzenou a otevřenou Sahasrárou získává vyšší duchovní moudrost. Vibrační frekvence – 972, mantra – AUM, solmizační slabika – SI, barva – fialová. Čakra kontroluje horní část mozku a pravé oko. Zodpovídá za vyšší psychické funkce a pod její vliv spadají vyšší duchovní a intuitivní jevy. Její dysfunkce vede k primitivní sociální percepci.

Skrze čakry dochází ke kontaktu biopole člověka s energiemi Vesmíru. První čakra je spojena s energií země, druhá s energií vody, třetí s energií slunce a ohně. Tři následující čakry jsou spojeny s různými vrstvami atmosféry: čtvrtá s energií nižší vrstvy atmosféry – s troposférou, pátá s energií stratosféry a šestá s mezofosférou.

Výška troposféry kolísá od 8 až 10 km nad póly po 16 až 18 km na rovníku. Protože hustota vzduchu s nadmořskou výškou klesá, obsahuje troposféra přibližně 80 % veškeré hmoty atmosféry.

Stratosféra se nachází ve výškách od 16–18 km do 45–55 km nad hladinou moře. Ve stratosféře je menší množství par a větší množství ozónu než v troposféře. Nejvíce ozónu se nachází v takzvané ozónové vrstvě mezi 20 a 30 km.

Vrstva atmosféry rozprostírající se přibližně od 50 do 80 km se nazývá mezofosféra.

S rostoucí nadmořskou výškou dochází jak ke snižování tlaku, tak i teploty. Na horní hranici troposféry je tlak desetkrát nižší, než na úrovni mořské hladiny, na horní hranici stratosféry tisíckrát nižší a na horní hranici mezofosféry sto tisíckrát nižší. Teplota v troposféře klesá v průměru o 6 °C na kilometr, přičemž na její horní hranici je průměrná roční teplota -55 °C na pólech a -80 °C na rovníku. Ve spodní vrstvě stratosféry přestává teplota klesat a zůstává konstantní přibližně do 25 km. Následně teplota stoupá až na přibližně 0 °C v 55 km. V mezofosféře teplota opět klesá od 0 °C na spodní hranici až po -90 °C na horní hranici.

Nejvyšší, sedmá čakra (Sahasrára) je spojena s energií Boha a Vyššího kosmického Rozumu. Z fyzikálního hlediska je to energie Vakua. Nepodléhá žádnému fyzickému působení, je nezávislá a všechny ostatní energie jsou jí podřízeny. Dokáže ovlivňovat veškeré stvoření. Záměrně jsou jí schopni využívat jen lidé, kteří jsou v kontaktu s vyššími silami.

Takto je tedy člověk skrze svá energetická centra – čakry – spojen s Vesmírem. Člověk je zcela zdrav, pokud tato vazba funguje normálně a pokud netrpí žádnými karmickými nebo dědičnými chorobami. Pak je pod ochrannou přírody, Vesmíru, Kosmu, Nejvyššího. Pokud jsou toky energie narušeny, dochází k rozvoji nejrůznějších nemocí a navíc je člověk vystaven působení jiných osob (uřknutí, uhranutí, očarování, prokletí) a může se stát upírem.

Do pěti čaker (druhé až šesté) vtéká energie skrze dvojici rotujících kónických trychtýřů. Jsou umístěny před tělem a za tělem, přičemž jejich špičky se setkávají v linii páteře. Vzhledem k tělu se otáčí ve směru hodinových ručiček, tedy proti sobě, tak, že se proudy energie jakoby vtáčí jeden do druhého a sytí tak energetická centra. Energie do první čakry směřuje ze země také skrze kónický trychtýř, ale jen jeden, otáčející se ve směru hodinových ručiček v ose páteře. Sedmá čakra (Sahasrára) je počátkem energetického proudění v lidském těle. Energie do ní vtéká také skrze kónický trychtýř s osou otáčení podél páteře. Trychtýř se otáčí ve směru hodinových ručiček, pokud se díváme na vrcholek hlavy shora.

Do každého z trychtýřů se energie vlévá v podobě vířících proudů. Jejich počet stoupá od čtyř v případě první čakry po devět set sedmdesát dva v případě čakry sedmé. Vířící proudy vytváří odpovídající vibrační frekvence. Naladíme-li se na ně, ať už s pomocí fyzických nebo dechových cvičení, nebo v rámci práce s myslí, můžeme regulovat přítok energie do našeho organismu skrze biopole.

Každá z čaker je spojena s odpovídajícím energetickým tělem biopole, jehož rozměry překračují rozměry fyzického těla, přičemž energetické tělo každé následující čakry je větší, než energetické tělo čakry předchozí. Energie biopole vyšší čakry zároveň proniká energiemi biopolí nižších čaker. Energie biopole první čakry tedy proniká fyzickým tělem a přesahuje ho v průměru o 1,5 až 2,5 cm. Energie biopole druhé čakry proniká jak fyzickým tělem, tak energií biopole první čakry, které přesahuje v průměru o 3 až 4 cm. Okraj biopole sedmé čakry je od fyzického těla vzdálen nejvíce a jeho energie proniká všemi ostatními biopoli. Člověk je tedy zahalen v jakémsi kokonu ze sedmi vrstev, jehož tvar připomíná matřjošku.

Pokud biopole funguje normálně, trychtýře se otáčí jak mají a energie skrze ně bez překážek vtéká do energetických center, fungují všechny orgány a soustavy správně a rozvoj člověka probíhá jak ve fyzické rovině, skrze spodní tři čakry, tak v duchovní sféře skrze horní tři čakry. Čtvrtá čakra poskytuje energii pro rozvoj člověka v astrální rovině.

Normální funkce čaker a přísunu energie jsou nezbytné, protože platí, že čím víc má člověk energii, tím je zdravější. Narušení energetické rovnováhy nebo zablokování přísunu energie jsou příčinami řady nemocí.

Už jsme mluvili o barvách energií různých čakr. Proč v tom případě nevidíme tyto barvy vyzářovat z lidského těla?

Pokud se pozorně zadíváme na lidské tělo, tělo zvířat, nebo na jakýkoliv předmět, všimneme si, že je kolem nich jakási aureola – cosi zářícího, vystupujícího mimo kontury objektu. Pokud jste to nikdy neviděli, pokuste se zadívat pozorněji. Většina lidí vidí světlý proužek, protože právě v blízkosti lidského těla se míchá všech sedm barev, které dohromady vytváří bílou. Září ve větší vzdálenosti od lidského těla zahlédnou jen senzitivní jedinci a jedinci s jasnoviděckým nadáním.

Někdy dochází k mísení pojmů „biopole“ a „aura“. Biopole je biologické energetické pole člověka, které je součástí energetického pole Vesmíru. Nachází se jak v samotném fyzickém těle, tak i mimo jeho hranice.

Aura je ta část lidského biopole, která překračuje hranice fyzického těla. Na ikonách můžeme vidět aureolu, neboli svatozář kolem hlavy světců. Obvykle je zobrazena jako pravidelný kruh. Toto zobrazení aury na ikonách je symbolické, aura má ve skutečnosti, tak, jak ji vidí mnozí senzibilové, vejčitý – elipsoidní tvar jak kolem těla, tak kolem hlavy. Celé lidské tělo je jakoby uvnitř skořápky tohoto „vejce“.

Širší konec „vejce“ aury kolem hlavy se nachází přibližně ve výši ušních boltců, zatímco vrchní, užší konec je nad hlavou a splývá s užším koncem elipsoidu, který obklopuje celé lidské tělo.

Podle prastaré východní medicíny se energetický systém člověka neskládá jen z čakr, ale i z energetických drah neboli meridiánů, které vystupují na povrch těla v místech takzvaných akupunkturních bodů. Celosvětové rozšíření akupunktury a její účinnost potvrzují existenci energetických drah a akupunkturních bodů, v nichž lze mimo jiné naměřit i snížený elektrický odpor kůže. Průběh energetických drah přitom nesouvisí s průběhem nervů, tepen a žil.

Korejsí vědci s pomocí elektronového mikroskopu objevili, že v lidském organismu existují velmi tenké trubičky – vlnovody – zvané nádi, které vytváří soustavu shodnou se soustavou meridiánů a v místech akupunkturních bodů jsou zesílené.

Ukázalo se, že lidským tělem probíhá kolem sedmi set milionů nádi, které se jako potůčky do řek sbíhají do tří hlavních kanálů, vedoucích podél páteře. Centrální, nejdůležitější kanál zvaný sušumná, vede skrz míchu.

Uvnitř sušumny se nachází ještě jeden kanál – vadžrá, a v té je umístěna ještě čitrá. Sušumná, vadžrá a čitrá prochází skrz všech sedm čakr. V šesté čakře (Ádžňá) se sušumná spojuje s dalšími dvěma nádi – s pingalou zprava a idou zleva. Oba tyto vlnovody začínají v mozku v sedmé čakře (Sahasrára) a končí v první čakře (Múláhára).

Všechny trychtýře, přivádějící energii k čakrám zezadu (tedy ze směru zad) jsou spojeny s pravou hemisférou a odpovídají za emoce. Nazývají se jangové. Trychtýře umístěné zepředu (ve směru hrudníku), se nazývají jinové a souvisí s levou hemisférou a jsou zodpovědné za logické myšlení.

Bioenergie, kterou člověk získává z okolí skrze čakry a také ze vzduchu, který dýchá, z vody, stravy a ze slunečního světla, se shromažďuje v čakrách v pasivním, „spícím“ stavu. Přesun kosmické energie z čakr do hlavních kanálů (sušumny, pingaly a idy) a do celého těla probíhá skrze nádi. Kosmická bioenergie je tedy jedním z nezbytných fyzických prostředníků, skrze něž dochází k výměnným procesům nejen v kosmickém, ale i ve fyzickém těle člověka.

Bioenergie, která je produktem pohlcené a „strávené“ kosmické energie a energie získané ze vzduchu a stravy, každých čtyřadvacet hodin proteče skrz všech dvanáct párů klasických meridiánů, střídajíc přitom vždy po dvou párech jangové a jinové energetické dráhy. Maximální náboj je na meridiánu ve chvíli, kdy jím energie prochází, minimální po dvanácti hodinách, kdy prochází od něj nejvzdálenějším meridiánem.

Kromě fyzického těla, kterému se budeme podrobně věnovat v jiném místě, má člověk ještě sedm energetických těl, pronikajících fyzickým tělem a přesahujících ho, vytvářející tak auru biopole.

Fyzické tělo je základem fyzické existence člověka. Jsme schopni ho vidět a cítit našimi základními smysly. Vyzářuje bezbarvý svit, vznikající z organismem strávené kosmické energie, která prostupuje jeho tkáň a buňky. Tento svit lze vnímat s pomocí rukou a stanovit tak míru zdraví jedince. Navíc se na samotném fyzickém těle – na jeho kůži – odráží stav jeho vnitřních orgánů, a to jak zarudnutím či jinou změnou barvy, tak zhrubnutím, tvorbou šupinek, vřídků a podobně.

Éterné tělo je energetickým tělem, je však přesnou kopií těla fyzického. Siluetu fyzického těla přesaňuje maximálně o 5 cm. Ačkoliv je tvořeno jemnější substancí než fyzické tělo (éterem – pozn. překl.), má stejnou strukturu, včetně orgánů a dalších částí. Éterné tělo je spojujícím článkem mezi fyzickým tělem a astrálními těly. Jeho barva kolísá od bleděmodré po šedou. V éterném těle citlivého člověka převládají modravé odstíny, zatímco u jedince fyzicky zdatného, atletického typu, odstíny šedé.

Astrální tělo je tvořeno subtilnější energií, než tělo éterné, a je také přesnou kopií fyzického těla. Je vlastně jakousi energetickou maticí fyzického těla a společně s éterným tělem podporuje veškeré funkce lidského organismu. Astrální tělo proniká éterným i fyzickým tělem a vytváří kolem nich auru, vzdalující se i několik desítek centimetrů od fyzického těla. Astrální tělo se také může projevovat autonomně, oddělit se od fyzického těla a pohybovat se samostatně, což bývá příčinou vzniku různých příznaků a fantómů, které jsou ve své podstatě bioenergetickou kopií člověka, zvířete nebo libovolného jiného subjektu či jevu. Tyto „kopie“ pak mohou citliví jedinci vnímat nezávisle na vzdálenosti původního subjektu a na čase, kdy se událost nebo jev odehrály (jestli v minulosti, v přítomnosti nebo v budoucnosti).

Autonomie astrálního těla se projevuje především ve spánku. Člověk je ve svém těle fyzickou bytostí, náležející Zemi, ale jeho astrální tělo náleží celému Vesmíru, v němž existují i jiná těla, než ta, která se nachází na Zemi. V průběhu bdění pohlcují fyzické a éterné tělo těla astrální a podřizují si ho, protože bdělý jedinec vnímá své okolí skrze smysly. Když se pohrouží do spánku, zůstane s fyzickým tělem tělo éterné, které je ve své podstatě tvůrcem a správcem těla fyzického. Éterné tělo je ovšem schopno plnit své funkce jen tehdy, když ho podporuje astrální tělo, které obsahuje předobraz, na jehož základě formuje éterné tělo těla fyzické. Ve fázi bdění zaměřuje člověk své smysly na sebe sama a své okolí, což brání éternému tělu vnímat impulsy astrálního těla, na jejichž základě formuje fyzické tělo. Jinak řečeno, pokud člověk bdí, nemůže se éterné tělo plně projevovat, což vede mimo jiné k únavě. Ve spánku naše vědomé prožívání (utrpení a uspokojení, radost a smutek, schopnost projevovat svou vůli a podobně) vyhasíná a práci astrálního těla tak nebrání žádné vnější dojmy. A zatímco ve fázi bdění vykonává astrální tělo svou práci jen částečně, přičemž je uzavřeno uvnitř fyzického těla, v období spánku opouští fyzické i éterné tělo a ovlivňuje je zvenčí. A stejně jako fyzické tělo přijímá podněty fyzického světa, přijímá astrální tělo, pokud není rušeno, podněty prostředí, jež ho obklopuje, a obnovuje tak naše harmonické vztahy s Vesmírem. Pro astrální tělo je charakteristický svit v bleděmodrých a šedavých odstínech.

Mentální tělo je tělo myslí, přesahující hranice astrálního těla. Proniká všemi předchozími těly a obklopuje je, přičemž je tvořeno velmi jemnou substancí, spojenou s mentálními (myšlenkovými) procesy. Mentální tělo má vejčitý tvar a jeho aura září jasným světlem. Lze v ní pozorovat shluky energie, lišící se od sebe jasně i tvarem, tvořené myšlenkami. V těchto obrazcích nacházejí svůj odraz i emoce, charakterizované nejrůznějšími barvami a odstíny.

E. A. Trepakov v knize „Biopole – léčitel“ uvádí klíč k porozumění barvám v mentálním těle člověka. Červená barva s ohnivým odstínem značí smyslovost a živočišnou touhu, zatímco stejný odstín, objevující se ve formě jasných výbuchů, znamená sklony k homosexualitě.

Tmavými odstíny malinové barvy se projevuje láska, spojená s vyššími city.

Infračervená barva vyzařování mentálního těla svědčí o vysokém intelektu jeho nositele, který však dotyčný využívá k dosažení egoistických a špatných (nízkých) cílů. Tato barva také prozrazuje příslušnost dotyčného k černým mágům.

Převaha oranžové barvy v jasných odstínech svědčí o hrdosti a cti člověka.

Různé odstíny žluté v mentálním těle charakterizují sílu intelektu – tmavší odstíny prozrazují slabší úroveň, zatímco světlé tóny jsou typické pro vyšší intelekt. Zlatožlutá je pak vlastní lidem s vysokými rozumovými schopnostmi.

Pokud v auře převládá zelená, svědčí to o řadě různorodých, často i protikladných emocí. Jasný odstín zelené značí toleranci k názorům a víře druhých, umění rychle se přizpůsobit měnícím se podmínkám, takt, zdvořilost a životní moudrosti. Špinavě zelená znamená žárlivost, zatímco zelená s rudými pruhy hněv. Černozelená barva aury je charakteristická pro podlé podvodníky.

Přítomnost jasných a světlých odstínů bleděmodré v auře mentálního těla člověka svědčí o duchovnosti. Osobám vysoce duchovným září v auře hvězdy, jako na obloze za jasné zimní noci.